

2021-ci ilin Buker mükafatının qalibi, Seneqal əsilli fransız yazıçısı və şairi David Diopun şeirləri

Əzab vaxtı

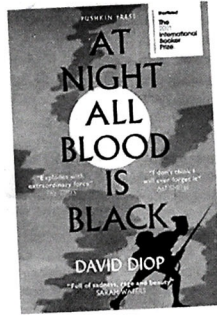
Atamı bir ağdərili öldürdü -
Qürurlu atamı...
Anamı bir ağdərili biabir etdi -
Mənim gözəl anamı...
Qardaşımı bir ağdərili -
Qüdrətli qardaşımı,
Günəşin altında arxası üstə
Uzanmağı məcbur etdi...
Ağdərili əlini uzatdı mənə -
Qana bulaşmış əlləri ilə
Və təkəbbürlə çıxırdı:
"Ey, su ver, yuyunmağa..."

* * *

Sən ağlayırsan, kürəyini əyib,
Sən ölürsən, nə üçün öldüyünü bilmədən.
Özünü döyürsən, bütün gecə yatmayıb -
Başqaları istirahət etsin deyər...
Sən gülməyi unutmusan,
Qorxu və ağrı dolu gözlərinlə
Qalx və de qardaşım:
"Yox!"

Afrika

Afrika, mənim Afrikam,
Qədim savannalarda qürurlu döyüşçülərin
Afrikası...

Afrika, mənəmin uzaq bir çayın sahilində
oxuduğu nəğmə...

Mən səni heç vaxt tanımadım,
Ancaq damarımda axan qanımla
Çöllərə axıdılan
Qara və əsrarəngiz qanımla,
Bütünlüklə sənə aiddir:
Sənra qul əməyi ilə
Övladlarının quldarlığı ilə
Mənim varlığım...
Afrika, söylə mənə, Afrika,
Bu əyilmiş kürək,
Təhqir və alçaldılmalara məruz qalan
Hər şeyə "hə" deyən -
Bu kürək,

Sənsənmi? Söylə!
Və mənə kobud səsle deyilir:
"Mənim səbirsiz oğlum,
Uzaqda bir gənc ağac görürsən?
Ağ qurudulmuş çiçəklər arasında -
Göz qamaşdırıcı dərəcədə yalnız...
Budur Afrika, budur Afrika -
səbirlə, inadla böyüyür,
və onun meyvələri
azadlığın şirin dadını verir..."

Tərcümə etdi:

Tural CƏFƏRLİ